

højet, skulde være forhandlet med Pressens Organisationer. Hvis man havde haft til Hensigt at umuliggøre en Forhøjelse af Portoene paa dette Omraade, vilde jeg tro, at det havde været meget praktisk forud at forhandle med Pressens Organisationer; men min Hensigt var jo netop en Forhøjelse, og derfor har jeg fundet det naturligt og nødvendigt at foreslaa en saadan Forhøjelse i selve Lovforslaget, og hvis den skal frafalde, maa det ske for Offentlighedens Øjne og under Rigsdagens Ansvar. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at det vilde ikke fuldt ud tilfredsstille mig eventuelt at faa denne Forhøjelse kompenseret med en anden. Jeg maa lægge nogen Vægt paa, at Postvæsenet faar Betaling for sit Arbejde nogenlunde i Forhold til den Udgift, som forvoldes Postvæsenet. I saa Henseende kan jeg endda med stor Sikkerhed sige, at selv om denne Forhøjelse gennemføres, faar Postvæsenet ikke sit Arbejde betalt og ikke sine Udgifter dækket. Jeg har nogen Betænkelighed ved saa udpræget at stille Forsendelsen af Aviser anderledes end alle mulige andre Arter af Forsendelser. Den ærede Ordfører for Venstre henviste til, at Bladene adskillige Steder selv foretager Omdelingen af Aviserne. Ja, de foretager denne Omdeling, hvor det bedst kan betale sig og gøres billigst, hvor Beboelsestætheden er stor: i Byerne. Derimod kan det umuligt betale sig for Bladene at foretage Omdelingen, hvor der er langt mellem Abonnenternes Boliger. Det er denne kostbare Omdeling, man lægger over paa Postvæsenet.

Til Støtte for Kravet om Fjernelsen af den foreslaaede Forhøjelse af Avisportoene har man anført, at Bladene i disse Tider har gjort Staten store Tjenester ved at optage de ministerielle Bekendtgørelser gratis, ja, endogsaa kommentere dem. Nu kan det maaske være et Spørgsmaal, om det ikke i og for sig har været et værdifuldt Stof for Pressen at have Raadighed over; i hvert Fald tør man nok paastaa, at de Aviser, som ikke bragte dette Stof, vilde have ringe Udsigt til at bevare deres Abonnentkreds under disse Forhold. Jeg skal for øvrigt ikke bestride, at Pressen kan have en endogsaa meget væsentlig Udgift derved. Hvis man vil sige, at denne Medvirken fra Pressens Side aldeles ikke kunde undværes, skal jeg gerne indrømme det, og jeg vilde for mit Vedkommende ikke finde det mere end rimeligt, om Pressen tog Betaling for sit, medens Postvæsenet tog Betaling for sit. Det er mig

ogsaa bekendt, at Bestræbelser i denne Retning har været fremme. Hvorvidt de kan føre til noget, er en Sag for sig.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Theodor Jensen), til hvem man ellers skulde tro, at Forretningsverdenen vilde se hen med en vis Tillid til, at han vilde passe paa, at man ikke traadte Næringsverdenen eller Forretninglivet for nær, takkede mig for Fremsettelsen af dette Lovforslag saavel som for Lovforslaget om Statsbanetaksterne. Jeg har altid været af den Mening, at man i de Kredse, som staar Forretninglivet, Næringslivet, nær, saa saaledes paa Tingene, at det var til Gavn for Næringslivet, at man kunde nøjes med de mindst mulige Omkostninger i vore offentlige Institutioner. Jeg vilde som Forretningsmand under disse Forhold erkende, at de Forhøjelser, som her er foreslaaede, er nødvendige, og at de er meget berettigede, men jeg kan ikke sige, at jeg vilde gøre det uden samtidig at beklage, at det er blevet nødvendigt at gaa til dem, men det ærede Medlem gik saa vidt, at han endogsaa takkede mig for den bebudede Forhøjelse af Telegraftaksterne og ventede snarest muligt at se et Lovforslag herom forelagt for Rigsdagen. Nu er Forholdet det, at Telegraftaksterne ikke hidtil har været underkastede Lovgivningsmagten, men er fastsatte administrativt, og jeg ser ikke, at der er nogen Nødvendighed for at forandre dette Forhold. Jeg har heller ikke med Bestemthed udtalt, at saadanne Forhøjelser vilde komme. Jeg har kun reserveret mig, at det kunde blive nødvendigt at fremkomme med et Forslag om Forhøjelse af Telegraftaksterne, dels paa Grund af, at Telegrafvæsenets Udgifter stiger stærkt, men for øvrigt ogsaa paa Grund af, at Telegrafvæsenets Indtægter i den senere Tid gaar ned som Følge af, at forskellige internationale Forbindelser er stærkt hemmede eller endogsaa fuldstændig afbrudte. Det glæder mig, at man altsaa kan være sikker paa, at man i hvert Fald fra det ærede Medlems Partis Side ikke vil gøre nogen Indvending, hvis det bliver nødvendigt ogsaa at skride til en Forhøjelse af disse Takster.

Folketingsmand Laurits Jensen udtalte meget berettiget, forekommer det mig, paa det Partis Vegne, han repræsenterer, en Henstilling om, at man skulde forsøge at holde Portoene paa de smaa Postanvisningsbeløb saa lav som muligt, og det vil være mig kært at følge det ærede Medlem saa langt som muligt paa dette Omraade; men